

Περίλαβόντες ἐν τῷ προγράμματι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλληθείας τὴν δημοσίευσιν δικαστικῶν, ἐκ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πατριαρχείων ἐκδικαζομένων ὑποθέσεων, ἐκπληροῦμεν σήμερον τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἡμετέρου προγράμματος ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Δ. Ε. Μικτῷ Συμβουλίῳ ἐκδικαζομένης ὑποθέσεως τῶν ἐν Ἐπιθάταις Ἀρχιγενεῶν καθιδρυμάτων, ἧς παρὰ τὴν ἐγκρίσει τοῦ Συμβουλίου, περίληψιν μετὰ τῆς προδικαστικῆς ἀποφάσεως, ὡς ἐπομένως.

Ἡ κοινότης τῆς κώμης Ἐπιθαιτῶν τῆς ἐπαρχίας Σηλυβρίας διὰ τῆς μουχαρροδημογοντίας αὐτῆς ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου διαδιδασθῆναι διὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐναντίον τῆς συζύγου τοῦ μακαρίτου Σαράντη Ἀρχιγενέως καὶ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ υἱοῦ Φωτίου Ἀρχιγενέως, καὶ ἐξήτησαν ἵνα ὑποχρεωθῶσιν οὗτοι εἰς λογοδοσίαν τῆς μέλει τοῦδε διαχειρίσεως αὐτῶν ἐνώπιον ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐκλεγχομένης, καταδικασθῶσιν ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μετ' αὐτὴν ἀποδειχθρομένου ἐλλείποντος ποσοῦ μετὰ τοῦ νομίμου τόκου, διαταχθῶσι τὰ ὅσα ἐκ τῆς ἐν τῷ μέλλον συμφώνως πρὸς τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου καὶ τὰ σιγίλλωδη γράμματα λειτουργίαν καὶ διαχειρίσιν τῶν καθιδρυμάτων, καταδικασθῶσι δὲ οἱ ῥηθέντες καὶ εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Οἱ κυριώτεροι λόγοι τῆς ἀγωγῆς εἰσιν οἱ ἑξῆς: ὅτι ὁ μακαρίτης Σ. Ἀρχιγενὴς διὰ τῆς ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1873 διαθήκης αὐτοῦ κατέλιπε γενικὸν αὐτοῦ κληρονόμον τὰ ἐν Ἐπιθάταις Ἀρχιγενεῖαι καθιδρύματα, προικοδοτήσας αὐτὰ δι' εἰκοσιπέντε περίπου χιλιάδων λιρῶν, καὶ διατάξας ἵνα τὰ χρήματα ταῦτα κατατεθῶσιν ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐκ τῶν τόκων αὐτῶν διατηρῶνται τὰ Ἀρχιγενεῖαι καθιδρύματα, ἅτινα κυρίως προώρριζε διὰ τὴν δωρεὰν ἐκπαιδευσιν τῆς νεολαίας Ἐπιθατιῶν καὶ τῶν περὶ, διορίσας δὲ καὶ ἐκτελεστής τῆς διαθήκης καὶ διαχειριστὰς τῆς περιουσίας αὐτοῦ τοὺς ἐναγομένους. Ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ Ἀρχιγενεῖαι καθιδρύματα παρὰ τὴν πρόθεσιν καὶ θέλησιν τοῦ διαθέτου περιέπεσον εἰς δεινὴν οἰκονομικὴν στενωχίαν οὕτως, ὥστε ἡ κοινότης Ἐπιθατιῶν ἠναγκάσθη ἵνα πληρῶνῃ καὶ βιάσασθαι, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ ἀπολύτως ἀνεγκλήτων προσωπικῶν τῶν διδασκάλων, ὅτι μετὰ λύπης καὶ ἐκπλήξεως ἤκουσεν ἡ κοινότης ἐν τῇ τελευταίᾳ λογοδοσίᾳ τῶν ἱδρυμάτων τὰ ἐκπαιδευτήρια, ὅτι ταῦτά εἰσι χρεωμένα διὰ δύο καὶ ἡμισείας περίπου χιλιάδων λιρῶν, ὅτι οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς διαθήκης ἐτηρήθη μέχρι τῆς σήμερον, διότι οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης καὶ διαχειρισταὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου μὴ συμμορφούμενοι πρὸς ταῦτα, κακῶς διαχειρίζονται τὴν περιουσίαν καὶ ἀδεύτως διευνόουν τὰ ἐκπαιδευτήρια, καὶ ὅτι ἐνῶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δια-

θήκης ὑπάρχουσι καὶ πατριαρχικὰ σιγίλλωδη γράμματα, κανονίζοντα τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν καθιδρυμάτων, καὶ βακφίεες τῆς αυτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, καὶ κανονισμοὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οἱ ἀντίδικοι οὐδὲν τούτων ἐτήρησαν, καὶ οὐδεμίαν τῶν διατάξεων αὐτῶν ἐξετέλεσαν.

Ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ἤρξατο κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 7 Ὀβρίου ἐ. ε. καὶ ἦν ἡ μὲν ἐνάγουσα κοινότης παρέστη διὰ τοῦ κ. Β. Δασίρη δικηγόρου, οἱ δὲ ἐναγόμενοι αὐτοπροσώπως καὶ μετὰ τοῦ κ. Ι. Γεωργαντοπούλου δικηγόρου, ὃν διώρισαν πληρεξούσιον αὐτῶν καὶ ἀντίκλητον ἐπὶ ἀκροατηρίου.

Ἐφεξῆς δὲ ἐξηκολούησε κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς 14, 21 καὶ 28 τοῦ αὐτοῦ μηνός, τῆς 4 καὶ 11 ὁδεύοντος. Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν εἰρημένων συνεδριάσεων οἱ διάδικοι περιορίσθησαν εἰς τυπικὰς ἐνστάσεις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ συνεδριάσει μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Β. Δασίρη ἀνάπτυξιν τῆς ἀγωγῆς, ὁ Ι. Γεωργαντόπουλος ἐπὶ τῇ βάζει τοῦ ἱα' ἄρθρου τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Σ. Ἀρχιγενέως ἔχοντος ὡς ἑξῆς: «Ἀποκαθίστημι ἀπόλυτον πληρεξούσιον ἐκτελεστὴν τῆς παρούσης μου διαθήκης τὴν φιλιότην μου πρὸς ὑμᾶς, ἧτις γνωρίζουσα ὅσα καὶ διὰ ζωτῆς φωνῆς πολλὰς καὶ ἀμφοτέρωθεν συνδεδεγμένην, δύνανται καὶ ἔχει καὶ τὴν καλὴν θέλησιν νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὰ διατεθέντα, ἀναπληροῦσα καὶ ὅσα οὐκ ἐσημείωσα ἐν ταύτῃ οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ ἐπέμβῃ οὔτε νὰ ἐπιτρέψῃ παρρηγήσεις εἰς τὰς πράξεις τῆς ἰδρύτριας καὶ συγγενῆς πολλὰ πονήσας, καὶ καταβληθῶσι πολλοὺς πόνους καὶ ἀποτάσσῃ πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ τῆς ἀνδρείξεως καὶ παγίωσης τῶν ἱδρυμάτων, ὑπάρχει διὰ βίου ἀνωτάτη παρὰ αὐτῶν», προέτεινε τὴν ἔνστασιν, ὅτι ἡ κοινότης Ἐπιθατιῶν δὲν ἔχει δικαίωμα ἵνα κινήσῃ ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἐκτελεστῶν καὶ διαχειριστῶν, καὶ ζητῇ λόγον παρ' αὐτῶν ἐναντίον τῆς ρητῆς θελήσεως τοῦ διαθέτου, οὗτος σιδοκῆς, καὶ ὅτι μόνον εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὀφείλουσιν οὗτοι ἵνα δώσωσι λόγον ἐν οἰαδήποτε περιπτώσει, ἐφεξῆς δὲ διὰ μακρῶν ἐκθέμενος τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν καθιδρυμάτων ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου μέχρι τῆς σήμερον, καὶ ἦν οἱ διαχειρισταὶ ἰδοκῆσαν λίρας 69. 7740 περίπου, εἰσέπραξαν δὲ λίρας 5370 καὶ ὅτι μένει ἔλλειμμα 2370 περίπου λιρῶν, ἧς ἄλλως παρ' οὐδενὸς ζητοῦσιν οὗτοι, ἐξητήσαντο τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς. Κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίαν ὁ κ. Β. Δασίρης ἀπέκρουσε τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ πληρεξουσίου τῶν ἐναγομένων, οὗτος δὲ ἠρνήθη τὴν ὑπαρξιν κανονισμῶν, οὓς ἀναφέρουσιν ἡ διαθήκη καὶ τὰ σιγίλλια, κατέθηκε δὲ τοὺς ἐν τῇ διαθήκῃ μνημονευομένους βακφίεδες.

Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 Ὀβρίου τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον διασκεψάμενον, διεβλὼν δὲ 1] κατὰ σειρὰν τοὺς τρεῖς βακφίεδες, ὧν οἱ μὲν δύο πρώτοι ἐξεβλήθησαν τῇ αἰτήσεϊ τοῦ μακαρίτου Σ. Ἀρχιγενέως κατὰ τὰ ἔτη 1864 καὶ 1869, ὁ δὲ τρίτος τῇ αἰτήσεϊ τοῦ Φωτίου Ἀρχιγενέως, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἑλένην Ἀρχιγενέως κατὰ τὸ 1871, 2] τὸ κατὰ ἰούνιον τοῦ 1869 ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἀειμένου πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ 5'. τῇ αἰτήσεϊ ἀμφοτέρων τῶν ἱδρυτῶν ἐκδοθὲν σιγίλλιον καὶ 3] τὴν ὑπὸ ἡμερομ. 23 αὐγούστου 1873 διαθήκην τοῦ μακαρίτου Σ. Ἀρχιγενέως καὶ τὸ κατὰ ἰούνιον τοῦ 1879 ἐκδοθὲν νεώτερον σιγίλλιον ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ Ἑλένης Σ. Ἀρχιγενέως, ἀπεφάνετο τὴν ὑπὸ τῶν ἐναγομένων προταγὴν τῶν ἐν τε

τοῖς σιγγλλίοις καὶ ἐν τῇ διαθήκῃ μνημονευομένων κανονισμῶν. Παρατηρῶντες ὅτι αὐτὰ σερῶν ἐνδὸς ἐκείνου τῶν ἐναγομένων καὶ ἀρνησμένων ἐκείνων τοιοῦτων κανονισμῶν κεκρωμένων ὑπὸ τοῦ μακαρίτου, τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 4 9βρίου λαβὼν ὑπ' ὄψιν 1] τὰ προσαχθέντα ὑπὸ τῆς ἐναγούσης μουχταροδμήγεροντίας τρία ἔγγραφα ἤτοι δύο ἀποφαινήρια τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ παρθενωγείου τὸ μὲν ὑπὸ χρονολ. 24 10βρίου 1867, τὸ δὲ ἀπὸ 21 μαΐου 1872 ἀμφότερα φέροντα πρὸς ταῖς ὑπογραφαῖς τῶν ἱδρυτῶν καὶ διδασκάλων καὶ τὰς ὑπογραφὰς τὸ μὲν, τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ, τῶν ἐφόρων, καὶ μίαν ἐπιστολὴν τοῦ μακαρίτου Σ. Ἀρχιεπίσκοπου πρὸς τὸν Φώτιον Ἀρχιεπίσκοπον ὑπὸ ἡμερομ. 21 8βρίου 1872, ἐν ᾗ γίνεται λόγος περὶ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ παρθενωγείου, καὶ 2] τὰ προσαχθέντα ὑπὸ τῶν ἐναγομένων τέσσαρα ἐν φυλλαδοῖς σχεδία κανονισμῶν ἄνευ ὑπογραφῆς καὶ ἡμερομηνίας, ἐξ ὧν τὸ ἐν φέρει ἰδιόχειρους τοῦ μακαρίτου σημειώσεις, ἐν σχεδίον κανονισμοῦ τῶν ἐκλογίων ὑπὸ ἡμερομ. 28 8βρίου 1866 φέρον τὴν ὑπογραφήν τοῦ Φωτίου Κωνσταντινίδου, καὶ ἕνα κανονισμὸν ἄνευ χρονολογίας φέροντα τὴν ὑπογραφήν τῆς Ἑλένης Σ. Ἀρχιεπίσκοπου.

Ἐπειδὴ ὁ μακαρίτης Σ. Ἀρχιεπίσκοπος διὰ τοῦ πρώτου ὅρου τῆς διαθήκης αὐτοῦ καθίστησι γενικὸν κληρονόμον τῆς χρηματικῆς καὶ κτηματικῆς περιουσίας αὐτοῦ πάντα τὰ ἐν Ἐπιθετικῇ ἀρχιεπισκοπῇ καθιδρύματα, κατὰ συνέπειαν δὲ ἡ κοινότης Ἐπιθετικῶν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κληρονομούντος ἡθικοῦ προσώπου, αὐτὰ φέρεται ὑπὲρ τῆς καλῆς συντηρήσεως αὐτῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἐν τοῖς δυσὶ βακφιδεῖς τοῖς ἐκδοθεῖσιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ μακαρίτου, ἐν μὲν τῷ πρώτῳ λέγεται ρητῶς ὅτι οἱ κτήτορες τῆς κώμης Ἐπιθετικῶν ἔξουσιν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνουσιν γνῶσιν τῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν τοῦ μουτεβελῆ καὶ νὰ ἐπιβλέπωσιν τὸ βακούφιον τοῦτο, καὶ ὅτι καθ' ἕκαστον ἐξὸς θέλουσιν ἐπιθεωρεῖσθαι οἱ λογαριασμοὶ τοῦ μουτεβελῆ διὰ τοῦ Ἱεροδικαστηρίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατοίκων τῆς κώμης, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ δὲ οὐ γίνεται μὲν τροποποίησις ὅρων τινῶν τοῦ πρώτου βακφιδεῖ, οὐδεὶς ὅμως γίνεται λόγος περὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ χορηγηθέντος τοῖς κτήτορσι τῆς κώμης Ἐπιθετικῶν δικαίωματος, ἀναφέρεται ὅτι οἱ λαοὶ περὶ τοῦ βακούφιου ὅροι θέλουσιν μένειν οἱ αὐτοί.

Ἐπειδὴ ἐν τοῖς σχετικοῖς χωρίοις τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 1869 σιγγλλίου τοῦ αἰδίου πατριάρχου Γρηγορίου ἀναφέρεται ρητῶς, ὅτι οἱ ἱδρυταὶ τῶν Ἀρχιεπισκοπικῶν καθιδρυμάτων ἐξαρτάσθαι καὶ διὰ κανονισμῶν καταλλήλων τὴν διεξαγωγὴν καὶ κυβερνήσιν αὐτῶν, ἐνέκρινεν δὲ καὶ τὴν σύστασιν ἐλεγκτικῆς ἐπιτροπῆς καθορίσαντες ἐν τοῖς διέπουσιν αὐτὰ κανονισμοῖς τὰ τε δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῆς, καθὰ δὲ ἐξάγεται ἐκ τοῦ σχεδίου τοῦ φέροντος τῆς ἰδιοχείρου τοῦ μακαρίτου Σ. Ἀρχιεπίσκοπου διορθώσεις καὶ προσθήκας, τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ, ἥς τὰ τέσσαρα μέλη καθορίζεται ὅπως λαμβάνονται ἐκ τῶν κατοίκων τῆς κώμης Ἐπιθετικῶν ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς κοινότητος ταύτης, ἀναθεμιμένα εἰς διπλὰ καθήκοντα τῆς τε διοικήσεως τῶν καθιδρυμάτων καὶ τῆς ἐξελέγσεως τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ κατ' αἰτήσιν τῆς ἐναγομένης Ἑλένης Σ. Ἀρχιεπίσκοπου ἐκδοθέντι τῷ 1879 σιγγλλίῳ γίνεται ἐπίσης μνεία ὅτι τὰ Ἀρχιεπισκοπικὰ καθιδρύματα ἐξαρτάσθαι διὰ καταλλήλων κανονισμῶν, σκοποῦντων τὴν καλὴν διεξαγωγὴν καὶ κυβερνήσιν αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὡς ἄνω προσαχθέντων ἐγγράφων τῶν τῶν ἀποφαινήριων, ἐν οἷς προσωπογράφουσι τὰ μέλη τῆς ὑφισταμένης τότε τοιαύτης ἐπιτροπῆς, ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἰδιογράφου πρὸς τὸν Φώτιον Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστολῆς τοῦ μακαρίτου Σ. Ἀρχιεπίσκοπου, δι' ἧς οὗτος συνίστη τὴν ἀντικατάστασιν ἐνδὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, αἵτε διορισθέντος ταύτοχρόνως ἐπιτρόπου τῆς αὐτοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπαγορευομένης τῆς ἐπ' ἀμφοτέροις ὑπηρεσίαις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν κανονισμῶν, ἐξάγεται ὅτι οὐ μόνον ὑπῆρχον κανονισμοί, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐξελέγετο ἐκ τῶν κατοίκων τῆς κώμης Ἐπιθετικῶν.

Ἀπεφάνητο παμφηρεῖ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐναστάσεως τῶν ἐναγομένων, καθ' ἣν ἡ Κοινότης Ἐπιθετικῶν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἵνα κινήσῃ ἀγωγὴν κατ' αὐτῶν καὶ ζητήσῃ λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, καὶ τὴν κατ' ἀρχὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαίωματος τούτου εἰς τὴν ἐνάγουσαν κοινότητα. Ἐπεὶ δὲ ἀπεφάνητο προδικαστικῶς ἵνα ὑπογενομένης ἐναγόμενος ὅπως δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, συναρτῇ τὴν ἀγωγὴν, ἐνώπιον ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἥς τὸν διοριστὸν ἀνέβαλεν εἰς τὴν προσελθὴ συνεδρίαν τῆς 11 ἐ.μ. καθ' ἣν συνελθὼν κατὰ τὴν παρελθούσαν συνεδρίαν ἀποφάσει διασκέψαντες, ἀπεφάνητο παμφηρεῖ τὸν ἐξ ὀφφικίου διοριστὸν τριμελοῦς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐντολὴν ἐχούσης ὅπως διὰ παντὸς νομίμου μέσου διενεργήσῃ τὴν ἐξασκίαν τῆς καταλειφθείσης περιουσίας τοῦ μακαρίτου Σαράντη Ἀρχιεπίσκοπου καὶ ἐξελέγῃ τὴν διαχειρίσιν τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν καθιδρυμάτων ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ μακαρίτου μέχρι τῆς σήμερον, προσκαλοῦσα ὅσας δέξῃ ἐνώπιον αὐτῆς τὰ δίκαια μέρη, καὶ ὅπως πᾶσαν πληροφориαν καὶ πᾶν σχετικὸν πρὸς τὴν ἐξασκίαν τῆς περιουσίας καὶ πρὸς ἐξελέγξιν τῆς διαχειρίσεως ἐγγράφων. Μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διώρισεν τοὺς κ.κ. Ν. Φωτιάδην, πρόεδρον τοῦ ἐν Γαλατῇ χρηματιστηρίου, καὶ Ν. Χαρισιάδην, δικηγόρον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Μιτυλήνης κ. Κωνσταντίνου, καὶ ὤβητο αὐτῇ προθεσμίαν δέμηνον ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιμελεστέρου τῶν διαδίκων κοινοποιήσεως τοῦ παρόντος πρακτικοῦ, ὅπως ἐντὸς αὐτῆς ἐκπεριωσάσῃ τὴν ἀναθεσθῆσαν αὐτῇ ἐντολὴν ὑπεβάλλῃ εἰς αὐτὸ ἀρμόδιως ἔχουσιν αὐτῆς ἐνυπόγραφον.

ΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ.

Ἐπίσης ἦν καὶ ἐγένετο χρησιμωτάτη ἡ συλλογὴ Ἀγαπίου τοῦ ἐκ Δημητρίανης τῆς Πελοποννήσου. Ὁ ἀνὴρ ὑπῆρξε μαθητὴς τῆς ἐν Σμύρνῃ σχολῆς ἐπιμελεστάτος, ἐπ' εὐρυΐα καὶ φίλτρῳ πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον διακριθεὶς διωρίσθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Προκοπίου τοῦ ἀπὸ Σμύρνης τῷ 1786 ἱεροκλήρυς τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας, καὶ κηρύξας ἐν Μακεδονίᾳ, Θεσσαλίᾳ καὶ Πελοποννήσῳ τὸν θεῖον λόγον διέπρεψεν, ἐπὶ τῇ γνῶσει τῇ βαθείᾳ τῶν ἁγίων Γραφῶν θαυμαζόμενος. Ἡ συλλογὴ, ἣν κατήρτισεν, ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ, τῷ 1787, παρὰ Ἀντωνίου τῷ